

OMILIE LA SF. MARTIR POLICARP – 23 Februarie
(23/2/2020)

După cum am auzit în cuvântul Evangheliei, Domnul ne descrie în mod viu a doua Sa venire și importanța iubirii față de ceilalți pusă în practică, care este cheia pentru a intra în Împărăția Sa cerească. Această mare dragoste poate fi văzută în viețile sfinților, cum ar fi Sf. Policarp, care este pomenit astăzi.

Sf. Policarp este o figură proeminentă a Bisericii. S-a născut în Efes din părinții creștini, pe vremea când Apostolul și Evanghelistul Sfântul Ioan Teologul încă locuia acolo. Tânărul Policarp a dorit să fie aproape de apostol și a devenit discipolul său. De la vârsta de 20 de ani l-a însoțit pe Sfântul Ioan în călătoriile sale apostolice, ascultând cu atenție învățăturile sale și încercând să le aplice. El a fost impresionat în mod deosebit de învățăturile Apostolului despre dragostea pentru Dumnezeu și pentru alți oameni, care a fost subiectul de discuție preferat al Sfântului Ioan. Acest duh de dragoste pe care Sf. Policarp l-a primit de la Sfântul apostol a devenit temelia slujirii sale ecleziastice ulterioare. Mai târziu, a fost hirotonit ca episcop de Smirna de către Sfântul Vucol (care a fost făcut episcop chiar de Sfântul Ioan Teologul).

Munca Sf. Policarp în primii ani din Smirna a fost dificilă și periculoasă. Ereticii au început să apară, invadând zona ca „lupii sălbatici”, așa cum i-a descris Sf. Ap. Pavel (vezi Fapte 20:29). Ca un bun păstor, Sfântul Policarp a vegheat asupra turmei sale credincioase, combătând credințele denaturate ale ereticilor și învățând doctrina ortodoxă, așa cum a primit-o de la Sfântul Apostol Ioan. Ca urmare, mulți dintre cei care au fost influențați de învățăturile eretice s-au întors înapoi la Biserică. În același timp, Sf. Policarp a continuat să întărească oamenii lui Dumnezeu pentru a fi fermi în credința lor în Hristos și pentru a nu fi speriați de amenințările celor idolatri, în timpul persecuțiilor în masă. El era interesat nu numai de învățarea creștinilor din Smirna, dar și de cei din regiunea mai largă. De aceea, imitându-i pe apostoli, el a vizitat singur orașele și satele din acea zonă, pentru a lumina sufletele cu lumina Evangheliei. Aceste vizite au ajutat și la întărirea credinței ortodocșilor (drept credincioșilor) care trăiau în aceste zone. De asemenea, el a trimis scrisori către diferitele biserici locale, chiar mergând până la comunitatea creștină a filipenilor din Grecia. Din păcate, doar una dintre aceste scrisori a supraviețuit.

Sfântul nu doar că și-a exprimat dragostea față de creștini, cu grija pentru nevoile lor spirituale, dar a fost interesat să-i ajute și cu nevoile lor materiale, în special în îngrijirea orfanilor. În calitate de preot în timp ce se afla în Smirna, a primit titlul de *Orfanotrof* („protector al orfanilor”) de la episcopul său, Sfântul Vucol. În calitate de părinte iubitor al tuturor, ca și episcop, Sf. Policarp a slujit poporului. El i-a întărit pe cei slabi, a mângâiat pe cei în suferințe sau deprimăți, a vindecat pe bolnavi și a dat pomană săracilor. Cei care aveau nevoie, au fost cu toții mângâiați și ajutați. A fost un moment în care Smirna a fost salvată de la un mare incendiu care ar fi putut distruge totul. Prin rugăciunea Sfântului, pericolul a fost evitat. Patru ani după aceea, o mare secetă a ajuns la Smirna și a afectat zona și oamenii săi. Nu a plouat luni întregi și roadele pământului au fost amenințate. Sfântul Episcop, cu dragoste a cerut ajutorul Domnului mult timp și minunea s-a întâmplat! A fost atât de multă ploaie, încât seceta s-a încheiat și solul a fost revitalizat.

Dragostea Sfântului Policarp pentru Hristos a fost în special demonstrată prin martiriul său. În timpul persecuției creștinilor, în domnia împăratului Marcus Aurelius în 168 d.Hr., Sfântul a fost arestat, în ciuda vârstei sale înaintate. Guvernatorul orașului a încercat să-l forțeze să-L refuze pe Hristos și să-L renege pe Dumnezeu.

Răspunsul Sfântului s-a păstrat în istorie: "**L-am slăvit pe Domnul meu Iisus Hristos timp de 86 de ani și nu mi s-a făcut niciun rău; cum pot eu acum să-l reneg pe Împăratul, Salvatorul și Mântuitorul meu?**" După multe alte torturi, el a fost condamnat să fie ars de viu. Și pentru că flăcările nu l-au atins, ci doar l-au înconjurat, l-au ucis pe Sfânt cu o suliță.

În viața Sfântului Policarp ieromartirul, vedem dragoste deplină. Această iubire l-a împins să fie un părinte duhovnicesc poporului său cu învățătură ortodoxă (dreaptă) și să-i sprijine în credință. Ei au fost protejați de erezie, iar cei care s-au rătăcit, s-au întors la Biserică. În același timp, i-a îmbrățișat pe săraci, pe orfani și pe cei săraci, slujind nevoilor lor. El este un excelent exemplu pentru noi de a imita în viața noastră. Chiar dacă nu-l putem urma în martiriu, putem fi totuși inspirați de acest mare Sfânt în modul în care Îl iubim pe Hristos și pe ceilalți oameni.